

Matti Alho

Kuvaus mainosvideotuotannossa

Case: Taidehalli Seinäjoki

Opinnäytetyö

Kevät 2017

SeAMK Liiketoiminta ja kulttuuri

Kulttuurituotannon tutkinto-ohjelma

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU

Opinnäytetyön tiivistelmä

Koulutusyksikkö: Liiketoiminta ja kulttuuri

Tutkinto-ohjelma: Kulttuurituotannon tutkinto-ohjelma

Suuntautumisvaihtoehto: Mediatuotanto

Tekijä: Matti Alho

Työn nimi: Kuvaus mainosvideotuotannossa

Ohjaaja: Jukka Saarela ja Esa Savola

Vuosi: 2017 Sivumäärä: 33 Liitteiden lukumäärä: 3

Opinnäytetyössäni on kaksi osaa, mainosvideo ja kirjallinen osuus. Mainosvideonani tein Seinäjoen Taidehallille hieman alle kolmeminuuttisen mainosvideon. Työn tilasi Seinäjoen Taidehalli, yhteyshenkilönä näyttelykoordinaattori Sanna Karimäki-Nuutinen. Tein koko tuotannon yksin alusta asti ja kalustona käytin Seinäjoen ammattikorkeakoulun kuvauskalustoa. Erillistä rahoitusta tuotantoon ei haettu. Ainoastaan tuotannon aikana minulla oli yksi kuvausassistentti mukana auttamassa kuvauksissa.

Mainosvideossa esitellään Seinäjoen Taidehallin tiloja ja oheistoimintaa. Kuvaukset tehtiin kolmena päivänä ja muodostivat yhdessä kolme eri osiota, joista lopullinen video koostui: haastattelu, tilaesittely ja oheistoiminnan kuvat. Kirjallisen osion alussa kerron lyhyesti mainoselokuvan historiasta Suomessa, sen pääalajityypeistä ja erityispiirteistä, joita hyvän mainosvideon pitäisi sisältää. Esittelen mainosvideon tuotantoprosessin kuvaajan näkökulmasta; millaisia päätöksiä tein ja kuinka ne muuttuivat tuotannon aikana. Lopuksi listaan muutamia tuotannon aikana ilmenneitä ongelmatilanteita ja mahdollisia ratkaisuja niihin.

Lopputuloksena syntyi mainosvideo, joka täytti kaikki tilaajan sille esittämät vaatimukset. Tuotannolliset tavoitteet saavutettiin ja aikataulussa pysyttiin lähes täysin koko tuotannon ajan. Tuotannon aikana sain käyttää myös paljon uutta kalustoa, joka vahvisti omaa osaamistani. Oma tieto ja ymmärrys videotuotannon prosessista kokonaisuutena kasvoi. Muutamia ongelmatilanteita ilmeni kuvausten aikana, ne myös vaikeuttivat ja työllistivät hieman enemmän tuotannon jälkituotantovaihetta.

Avainsanat: mainoselokuvat, valosuunnittelu, valotus, visuaalinen ilmaisu, videokuvaus

SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Thesis abstract

Faculty: School of Business and Culture

Degree programme: Cultural Management

Specialisation: Media Management

Author/s: Matti Alho

Title of thesis: Filming in an advertisement video production

Supervisor(s): Jukka Saarela and Esa Savola

Year: 2017 Number of pages: 33 Number of appendices: 3

My thesis contains two different parts, an advertisement video and a written part. I made a three-minute-long advertisement video for the Seinäjoki Art Gallery. The video was ordered by the Seinäjoki Art Gallery, and the contact person was Exhibition Coordinator Sanna Karimäki-Nuutinen. I made the whole production all by myself from the beginning and used the filming equipment of Seinäjoki University of Applied Sciences. Separate funding was not sought for this production. During the production, I only had one assistant helping me during the filming.

In my advertisement video, I showcase the facilities of the Seinäjoki Art Gallery and their supplementary activities. The shooting was done during three days and, together, it formed three different segments, of which the final video was composed: an interview, a showcase of the facilities, and pictures from supplementary activities. At the beginning of the written part, I briefly talk about the history of Finnish advertisement films, their main genres, and special characteristics that a good advertisement should have. I also go through the production process from the cinematographer's perspective: what choices I made and how they evolved during the production. Lastly, I list a few problematic situations that came up during the production and present some possible solutions for them.

The final product is an advertisement video, which met all the commissioner's requirements. From the production's viewpoint, the self-set goals were achieved, and I kept to the schedule during almost the entire production. During the production, I got the chance to use a lot of new equipment, which increased my own competencies. My own knowledge and understanding of the video production process improved. A few problematic situations came up during the shoot, which also complicated and caused more work for the post-production phase.

Keywords: advertisement film, light design, light exposure, visual expression, video shooting

SISÄLTÖ

Opinnäytetyön tiivistelmä.....	2
Thesis abstract.....	3
SISÄLTÖ.....	4
Käytetyt termit ja lyhenteet	6
1 JOHDANTO	7
2 TUOTANNON TAUSTAT JA LÄHTÖKOHDAT	8
3 MAINOSELOKUVA SUOMESSA.....	9
3.1 Historia.....	9
3.2 Lajityypit	9
3.3 Hyvän mainoselokuvan ominaisuudet.....	10
3.4 Mainoselokuvan tuotantoprosessi.....	11
3.4.1 Esituotanto ja kuvaukset	12
3.4.2 Jälkituotanto.....	12
4 KUVAAJAN VALMISTELUT ESITUOTANNOSSA	14
4.1 Ensimmäinen palaveri.....	14
4.2 Lähtökohtana havainto ja idea	14
4.3 Toinen palaveri.....	15
4.4 Kuvauskaluston valinta ja vuokraus	15
5 KUVAUSTEN KULKU	16
5.1 Aikataulutus	16
5.2 Haastattelu.....	16
5.3 Taidehallin tilojen ja taideteosten kuvaukset	18
5.3.1 Ylinopeuskuvaus.....	19
5.4 Oheistoiminnan ja asiakkaiden kuvaus	20
5.4.1 Päivän kuvauskaluston valinta	20
6 JÄLKITUOTANTO.....	22
6.1 Kuvatun materiaalin läpikäynti	22
6.2 Leikkaus.....	22
6.3 Värikorjaus.....	25
6.4 Muu videolla esiintyvä grafiikka.....	26

7	ONGELMATILANTEET TUOTANNON AIKANA.....	28
7.1	Tilaajan ja tekijän näkemuserot.....	28
7.2	Lamppujen värinä ja sen eliminointi	28
7.3	Nuorten lasten reagointi kameraan	29
7.4	Pieni tuotantoryhmä	29
8	POHDINTA JA YHTEENVETO	30
	LÄHTEET	32
	LIITTEET	34

Käytetyt termit ja lyhenteet

Alkupala	Kutsumanimitys elokuvissa ennen varsinaista elokuvaa esitettäville tuotteiden mainoksille. (KAVI, mainokset valkokankaalla [viitattu 15.5.2017].)
Casting	Esituotantovaiheessa tehty näyttelijöiden etsiminen ja roolitus.
Voice-over	Puhuttu puhe videossa kuvien aikana, jossa puhujaa itseä ei kuitenkaan näy.
Objektiivi	Kamerassa käytetty linssi.
Dissolve	Leikkauksessa käytetty siirtymäteknikka, jossa toisen kuvan hälvetessä toinen kuva ilmestyy esiin. (Pirilä & Kivi 2008, 123.)
Klaffvirhe	Elokuvan kerronnassa tapahtuva jatkuvuuden virhe. (Pirilä & Kivi 2008, 127.)
Shutter speed	Kameran suljinnopeus jolla ilmoitetaan, kuinka paljon yhtä kuvaa valotetaan.

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni mediatyönä tein mainosvideon Seinäjoen Taidehallille nimeltään Taidehalli Seinäjoki. Tarkoituksena oli luoda lyhyt, ytimekäs ja informatiivinen paketti Seinäjoen Taidehallista, jolla saataisiin lisää tietoisuutta heidän toiminnastaan. Videolla esitellään Taidehallin tiloja ja toimintaa. Seinäjoen Taidehalli tulee käyttämään videota jatkossa omassa mainonnassaan.

Etsiessäni sopivaa mediatyön aihetta kuulin Seinäjoen Taidehallilla työskentelevältä luokkatoverilta mainosvideon tarpeesta. Koska tekisin mediatyön yksin, oli tämä minusta sopiva aihe mediatyölleni. Mainosvideo oli yhden hengen tuotantoryhmälle keustonsa puolesta sopiva ja tilaajan kanssa käytyjen ensimmäisten palaverien kautta muodostui kuva siitä, että saisin käyttää siinä opiskeluaikani parasta osaamistani eniten hyödyksi. Tavoitteena oli luoda mainosvideo, jossa olisi paljon tyyllisesti huoliteltuja kuvia, kuvakulmia, kameran ajoja ja panorointeja Seinäjoen Taidehallin tiloista ja näytillä olevista taideteoksista ja näyttelyistä yhdistettynä haastattelun kautta tulevaan informatiiviseen osuuteen.

Kirjallisen osuuden alussa esittelen suomalaisen mainoselokuvan historiaa, erityispiirteitä ja hyvän mainosvideon ominaisuuksia. Esittelen myös tuottamani mainosvideon eri tuotantovaiheet. Tarkastelen mainosvideotuotantoa erityisesti kuvaajan näkökulmasta.

Tarkastelen myös erinäisiä tekemiäni ratkaisuja tuotannon eri vaiheissa; mitä päätöksiä tein ja miten ne vaikuttivat videon lopputulokseen. Esittelen myös erilaisia ongelmatilanteita tuotannon aikana ja ehdotan niihin ratkaisuja.

2 TUOTANNON TAUSTAT JA LÄHTÖKOHDAT

Olin etsinyt jo pitkän aikaa itselleni opinnäytetyön mediatyön aihetta. Muutamia ideoita olikin tullut vastaan kuluneen vuoden aikana, mutta niistä mikään ei toteutunut. Pitkällisen pohtimisen jälkeen syksyllä 2016 kuulin luokkatoverini kautta mahdollisesta videoprojektista. Tilaajana toimisi Seinäjoen Taidehalli, jossa myös kyseinen luokkatoveri sattui suorittamaan siviilipalvelustaan.

Sovimme tapaamisen ja keskustelimme videon tavoitteista ja sisällöstä. Tämän ensimmäisen tapaamisen jälkeen olin entistä motivoituneempi tekemään juuri tämän videoprojektin opinnäytetyönäni. Tähän oli muutama tärkeä syy. Kyseessä olisi mainosvideo, joka olisi tyyliltään lyhyt ja ytimekäs. Tämä oli itselleni tärkeä asia, koska tein opinnäytetyöni yksin, en siis tarvinnut isoa tuotantoryhmää ja useita eri kuvauspäiviä ja -paikkoja.

Toinen, ehkäpä vielä tärkeämpi syy itselle, oli heti ensitapaamisella saamani idea videon mahdolliseen visuaaliseen ilmeeseen, joka toteutettaisiin oman opiskelijavuosieni aikana syntyneen intohimoa, kuvausta, eniten hyödyntäen. Seinäjoen Taidehallin tilat olivat todella edulliset omaan ideaani videosta, jossa olisi paljon huolellisesti suunniteltuja ja tyyliteltäviä kuvia; erilaisia kameran ajoja, panorointeja ja pääsisin käyttämään hyväkseni itselle uutta kuvauskalustoa, mikä mahdollistaisi kaiken tämän ja samalla vahvistaisi omaa osaamistani uuden kuvauskaluston kanssa.

Videon tarve oli myös ilmeinen. Seinäjoen Taidehallilla ei ollut aiemmin tehtyä mainosvideota, eikä heistä ollut internetissä muutenkaan montaa informaation lähdettä. Videon tarkoitus olikin tuoda Taidehallia enemmän näkyville videoformaatin kautta. Videon tavoite oli olla maksimissaan viiden minuutin mittainen, sisältäen Taidehallin tilojen ja toiminnan esittelyn. Lisäksi tavoitteena oli tietysti herättää kiinnostusta Taidehallia kohtaan.

Kirjallisen työni tavoitteena on tarkastella tätä mainosvideon tuotantoa erityisesti kuvaajan näkökulmasta; millaisia ratkaisuja tein tuotannossa, miksi tein ne ja onnistuinko lopputuloksessa. Tutkimukseni on fenomenologinen, eli pohjautuu omiin havaintoihini ja kokemuksiini (Jyväskylän yliopisto [viitattu 28.4.2017]).

3 MAINOSELOKUVA SUOMESSA

3.1 Historia

Mainoselokuvien historian voidaan sanoa saaneen alkunsa elokuvateattereissa 1910-luvulta. Ensimmäiset sen ajan mainoselokuvat tai ”alkupalat” nähtiin ennen varsinaisten elokuvaesitysten alkua. Näiden varsinaisesti elokuvateattereihin suunniteltujen muutaman minuutin mittaisten alkupalojen aikakausi kesti aina 1950-luvun lopulle asti, jolloin television yleistyminen ja läpimurto tapahtuivat. (KAVI, mainokset valkokankaalla [viitattu 12.4.2017].)

Television myötä mainoselokuvien ensimmäinen todellinen läpilyönti tapahtui 1960-luvun puolivälissä. Tuolloin monet tuotantoyhtiöt huomasivat, miten merkittävä tuotantohaara TV-mainosten tuottaminen oli. Tästä johtuen monet tuotantoyhtiöt perustivat nimenomaan mainostuotantoon keskittyneitä yhtiöitä. Suomessa vuonna 1957 alkaneen televisiomainonnan myötä näkyi populaarikulttuurissa merkittävä muutos, joka johtui siitä, kuinka suomalaiset mainostuotannot ottivat jo hyvin aikaisin kansainvälisiä vaikutteita. (Hirvonen 2003, 115-116.)

3.2 Lajityypit

Mainoselokuvien lajityyppejä on monia. Yhden mainoselokuvan ei kumminkaan tarvitse noudattaa vain yhden lajityypin ominaispiirteitä vaan monissa mainoselokuvissa käytetäänkin hyväksi useamman eri lajityypin keinoja. Joitakin päälajityyppejä voidaan kuitenkin listata. (Hirvonen 2003, 121.)

- *Tarina*: Mainoksen rakenteessa on selvästi havaittavissa alku ja loppu sekä päähenkilö. Mainoksen tapahtumat etenevät ajanmukaisesti kohti loppua. (Myllyniemi, Ojala 2012.)
- *Uutinen*: Lyhyt informatiivinen mainos, jossa katsojalle esitetään jotain esittämisen arvoista (Myllyniemi, Ojala 2012).

- *Tilannekuvaus*: Tarinan tyylinen kerronta, mutta koko tarinan sijaan mainoksessa näytetään vain valikoituja kohtia tapahtumista. Musiikin korostus mainoksessa. (Hirvonen 2003, 121.)
- *Presentaatio*: Hyvin paljon tuote-esittelyn kaltainen mainos, jossa usein esimerkiksi joku julkisuuden henkilö kehuu ja mainostaa tuotetta (Hirvonen 2003, 121).
- *Kollaasi*: Musiikin ja nopean leikkauksen avulla esitetään erilaisia tilanteita. Vaatii suuren kuvamäärän. Kokonaisuutena hyvin yleensä hyvin vauhdikkaan oloinen. (Hirvonen 2003, 121.)
- *Demonstraatio*: Konkreettisesti esitetään jonkin tuotteen ominaisuuksia ja tehoa käytännön testin kautta (Hirvonen 2003, 122).
- *Tarjous*: Olennaiseen keskittyminen. Alennettujen tuotteiden hintojen alleviivaus ja esille nosto. (Hirvonen 2003, 122.)
- *Testimonial*: Usein jonkun julkisuuden henkilön tai asiantuntijan mielipide tuotteesta yhdistettynä isoon otantaan haastateltavien kuluttajien mielipiteitä (Hirvonen 2003, 122-123).

Peilaten näitä lajityyppejä tekemääni mainosvideoon, nousee siitä mielestäni selkeästi esille kaksi lajityyppiä: uutinen ja kollaasi. Mainoksen lyhyt ja informatiivinen muoto antavat sille uutismaisen muodon, kun taas kuvien ajoittainen nopea leikkaus yhdistettynä musiikkiin antavat mainokselle kollaasin piirteitä. Kollaasin puolesta puhuu myös mainosvideota varten kuvattu suuri kuvien määrä niin minuutti- ja lukumäärällisesti.

3.3 Hyvän mainoselokuvan ominaisuudet

Pepe Teirikari listaa Elina Hirvosen (2003, 117-118) kirjassa *Käsikirjoittaminen* erilaisia ominaisuuksia, joita hyvällä mainoselokuvalla tulisi olla.

- *Huomio herättäminen*: Katsojan mielenkiinto mainosta kohtaan on herätettävä heti mainoksen alussa.
- *Mielenkiinnon jatkuvuus*: Alussa onnistuneesti herätetty mielenkiinto on saatava jatkumaan koko mainoksen ajan.

- *Sanoman koskettavuus, perusajatus:* Mainoksessa esitettävää asiaa kohtaan tulee olla valittu oleellinen informaatio ja materiaali. Näkökulman tulee olla oikea ja asiasisältö rajattu oikein.
- *Mainoksen anti:* Mainoksen tulisi onnistua vahvistamaan jo samaa mieltä asiasta olevien katsojien mielipiteitä, lisäämään kiinnostusta tai vaihtoehtoisesti muuttaa asiasta eri mieltä olevien katsojien mielipidettä.
- *Mainoksen herkullisuus:* Mainoksen audiovisuaalisen esityksen ja kerronnan laatu.
- *Sanoman tunnistettavuus:* Mainoksella haluttu esittää sanoma tulee olla selkeästi esillä ilman epäselvyyden mahdollisuutta.

Mediatyössäni mielestäni suurin osa näistä ominaisuuksista täyttyy. Omasta mielestäni parhaiten onnistuin mainoksen audiovisuaalisessa esityksessä sekä mainoksen informatiivisuudessa ja materiaalin oleellisuudessa. Huomion herättäminen voisi mainoksessa olla parempikin sen hitaan ja rauhallisen alun sekä yleisilmeen vuoksi, mikä oli tietoinen ratkaisu. Tätä työtä kirjoittaessani ei mainosvideota ole vielä virallisesti julkaistu, joten joidenkin ominaisuuksien täyttymistä on vaikea arvioida, koska se vaatisi ulkopuolisen katsojan mielipiteitä. Pepe Teirikari (2003, 113.) kertoo lyhyesti Elina Hirvosen kirjassa *Käsikirjoittaminen* mielestään onnistuneen Johnson Off -mainoksen suosion salaisuuden.

”Uskon, että mainoksen suosioon vaikuttivat ensi sijassa sen selkeys ja luonnollisuus sekä tuotteen tarpeellisuus. Muuta ei oikeastaan tarvita.”

3.4 Mainoselokuvan tuotantoprosessi

Vaikka mainoselokuva eroaakin tyyllillisesti tavanomaisista elokuvista, on sen tuotantoprosessi kuitenkin samanlainen. Mainoselokuvien runko vastaa monesti perinteistä tarinan mallia, josta löytyy alku, keskikohta ja loppu (Hirvonen 2003, 116). Tämän vuoksi tekijä voi halutessaan käyttää hyväksi perinteisiä draaman keinoja (Leino 2003, 98). Tuotantoprosessi on siksi myös kokonaisuutena hyvin samanlainen verrattuna normaaliin elokuvatuotantoon.

3.4.1 Esituotanto ja kuvaukset

Esituotannolla tarkoitetaan kuvauksia edeltävää ennakkotyötä. Huolella tehty esituotanto takaa hyvät lähtökohdat varsinaiselle tuotannolle. Esituotannon aikana tehtäviä asioita ovat

- tuotantoryhmän etsiminen, kasaus ja palkkaus
- käsikirjoitus (Liite 1)
- kuvakäsikirjoitus (Liite 2)
- ennen tuotantoa käytävät palaverit
- kuvauspaikkojen etsintä ja niihin tutustuminen
- tuotantosuunnitelma
- budjetin laatiminen
- rahoitussuunnitelma
- kuvauskaluston valinta ja hankinta
- aikatauluttaminen
- casting.

(Elokuvaopas, esituotanto. [viitattu 19.4.2017].)

Esituotannon jälkeen alkaa varsinainen tuotanto, eli kuvaukset. Kuvausten työryhmä koostuu usein monien eri alojen ammattilaisista. Heidät on jaettu ryhmiin, joita jokaista usein johtaa joku tuotannon vastuussa oleva henkilö, esimerkiksi ohjaaja. (Elokuvantaju, kuvaukset. [viitattu 19.4.2017].)

3.4.2 Jälkituotanto

Varsinaisten kuvausten eli tuotannon jälkeen tapahtuvaa jälkityötä kutsutaan jälkituotannoksi. Jälkituotantoon kuuluu muun muassa seuraavat työt:

- kuvatun materiaalin läpikäynti
- videomateriaalin leikkaaminen
- äänen editointi, miksaus ja leikkaaminen
- kuvien värikorjaus ja värimäärittely

- videon tekstien ja grafiikan tekeminen ja lisäys
- videoefektien lisäys
- videon levitys/luovutus tilaajalle.

(Elokuvaopas, jälkituotanto [viitattu 26.4.2017].)

4 KUVAAJAN VALMISTELUT ESITUOTANNOSSA

4.1 Ensimmäinen palaveri

Esituotanto alkoi palaverilla tilaajan kanssa Taidehallin tiloissa, jolloin sain kuulla heidän näkemyksensä videon sisällöstä ja tutustua Taidehallin tiloihin ensimmäistä kertaa. Videon visuaalisen ilmeen suhteen sain paljon vapautta, sovimme Taidehallin hoitavan itse asiasisällön. Tässä vaiheessa tuotantoa oli suunnitelmissa maksimissaan viiden minuutin mainosvideo, jossa olisi kuvia tiloista ja Taidehallin järjestämästä toiminnasta yhdistettynä taustamusiikkiin ja voice-overiin.

4.2 Lähtökohtana havainto ja idea

Teemme arkielämässämme jatkuvasti erilaisia havaintoja ympäristössämme. Tällaisesta havainnosta voi saada alkunsa tarinan idea. (Leino 2003, 83.) Idea voi toimia käsikirjoituksen alkusysäyksenä, josta koko tuotantoprosessi käynnistyy. Idean ei tarvitse pysyä koko tuotannon ajan samanlaisena, se voi vapaasti elää ja mukautua sen edetessä. (Hyytiä 2004, 11.)

Ideota mediatyön visuaaliselle muodolle sain ensimmäisen tapaamisen jälkeen tilaajan kanssa. Ensimmäisessä palaverissa he kertoivat minulle omat toiveensa videosta, jonka jälkeen ehdotin, kuinka ne toteutettaisiin. Tämän lisäksi näin Seinäjoen Taidehallin sisätilat ensimmäistä kertaa, mikä auttoi visualisoimaan mahdollisia kuvia mainosvideolle.

Koska sain paljon vapautta videon ulkoasun toteutukseen, minulle tuli valinnanvaikeus pohtiessani, kuinka videon toteuttaisin. Kävin kysymässä ohjaavilta opettajiltani neuvoa. Heidän kanssaan keskustellessani katsoimme YouTubesta erään isomman taidehallin vastaavanlaisen esittely/mainosvideon, jonka pohjalta sain lopullisen idean ja vision tulevasta Seinäjoen Taidehallin videosta. Sen jälkeen pystyin lähteä suunnittelemaan tuotantoa, arvioimaan mitä kaikkea sitä varten tarvitsin. Tämän idean pohjalta aloitin myös ensimmäisen käsikirjoituksen luonnostelun.

Mainoselokuvaa tehtäessä on tärkeää pitää mielessä, että sen sisällön tulee täyttää tilaajan sille asettamat toiveet ja halut. Usein tilaaja haluaa mainosvideon sisällön olevan selkeä ja informatiivinen, kuten myös tässä videossa. (Leino 2003, 98.)

4.3 Toinen palaveri

Seuraavaksi sovin uuden tapaamisen Taidehallille, jonne ottaisinkin mukaan koululta pienen kameran. Tarkoituksena oli esittää uusi ideani sekä ottaa tilasta videopätkiä, joiden pohjalta pystyisin luonnostelevaan kuvakäsikirjoitusta. Käytin tähän Canon 5D Mark III -kameraa. Ehdotin myös, että videon pituus olisi maksimissaan enää puolitoista minuuttia. Lisäksi ehdotin, että pelkän voice-overin lisäksi videolla puhuisi joku Taidehallin henkilökunnasta. He hyväksyivät kummatkin ideat. Lisäksi sain värvättyäni Taidehallilla siviilipalvelustaan suorittavan luokkatoverin minulle tuotantoon assistentiksi. Assistentti osoittautui erittäin tarpeelliseksi itse tuotannon aikana. Assistentin ansiosta kuvaukset sujuivat huomattavasti nopeammin, kuin jos olisin yksin ne tehnyt kokonaan. Hän oli halukas myös tekemään videolle musiikin.

4.4 Kuvauskaluston valinta ja vuokraus

Luonnosteltuani ensimmäisen kuvakäsikirjoituksen sovin ja varasin kuvauskaluston koulultamme. Olin tietoinen koulumme kuvauskaluston mahdollisuuksista, jotka olin pitänyt mielessä kuvakäsikirjoitusta tehdessäni. Valitsemassani kalustossa oli paljon uutta, minkä vuoksi sovinkin koululla kalustosta huolehtivan työpajamestarin kanssa yhden iltapäivän, jonka aikana hän näyttäisi ja opettaisi minulle uusien laitteiden käytön pikaisesti. Kuvauksien kannalta keskeisimmät valinnat olivat kameraksi *Blackmagic URSA Mini 4.6K EF* sekä *Black Flytiger DSLR Video Camera Dolly Rail Track Slider* kamerarata. Nämä valinnat olivat olennaisia, koska ne mahdollistivat parhaiten sen kuvan laadun, jota kuvauksilta lähdin hakemaan. Tämä kuvauskalusto mahdollisti erilaiset kameran ajot ja panoroinnit yhdistettynä ylinopeuskuvaukseen, jonka avulla onnistuisin luomaan haluamiani kuvia. Näistä ominaisuuksista puhun myöhemmin lisää.

5 KUVAUSTEN KULKU

5.1 Aikataulutus

Kuvaukset jaettiin kolmelle eri päivälle. Jokaiselle päivälle olin varannut oman kalustonsa, joka vaihteli kuvausten luonteen vuoksi. Ensimmäisenä päivänä kuvattaisiin haastattelu, toisena Taidehallin tilojen kuvat ja kolmantena päivänä Taidehallin toimintaa ja yleisöä katselemassa taideteoksia. Puhun myöhemmin päiväkohtaisesti tarkemmin kuvausten kulusta.

Kuvauspäivät ja niiden aikataulut pitivät koko tuotannon ajan. Jokaisena kolmena kuvauspäivänä oli varattu kuusi tuntia kuvauksille. Tämän päätöksen tein esituotannon aikana siitä syystä, että olisin kuitenkin hyvin pitkälti yksin tekemässä lähes koko tuotantoa, ja kuvauksien aikana minulla olisi vain yksi kuvausassistentti Taidehallilla. Kuvauksia varten oli siis syytä varata riittävästi aikaa. Tämän päätöksen ansiosta tuotannon aikana vältyttiin liialta kiireeltä, ja hyvällä pelivaralla suunniteltu kuvausaikataulu mahdollisti kuvien huolellisen suunnittelun sekä muutamien ylimääräisten kuvien ottamisen.

5.2 Haastattelu

Ensimmäisenä päivänä kuvauksissa oli tiedossa haastattelu. Haastattelun pohjalta luotaisiin videon informatiivinen osuus. Haastattelun kysymykset sovittiin haastateltavan kanssa ennen kuvauksia, jotta hänellä olisi aikaa miettiä vastauksiaan.

Haastattelu kuvattiin Seinäjoen Taidehallin kokoustilassa. Haastattelusta otettiin yhteensä kolme eri ottoa, joista kahdessa vaihdettiin kuvan rajausta hieman silti haastateltavan suunnan pysyessä samana. Tämä on yleinen tapa, ja tehdään siksi, että se helpottaa haastattelun leikkausta editointivaiheessa; rajausta vaihdetaan kysymysten vaihtuessa. (Leponiemi 2010, 165.)

Haastattelussa käytin haastateltavan valaisuun yleistä televisiovalaisun periaatetta, kolmipistevalaisua. Henkilön valaisuun käytettiin siis kolmea erillistä valoa: päävaloa, tasoitusvaloa eli ”tasuria” ja takavaloa. Jokaisella lampulla on oma funktionsa.

Päävalo valaisee henkilön kasvot ja toimii nimensä mukaisesti päävalona. Se suunnataan henkilön kasvoihin yleensä ylhäältä noin 45 asteen kulmasta, joko suoraan edestä, oikealta tai vasemmalta edellyttäen, että henkilö ei paljoa liikuta päätään. Tasoitusvalo asetetaan yleensä päävalon suhteen pelikuvana sen vastakkaiselle puolelle. Tasoitusvalon tarkoitus onkin olla heikompi ja pehmeämpi valo, jolla päävalon synnyttämiä varjoja voidaan säätää ja tasoittaa. Takavalon tulee myös nimensä mukaan henkilön takaa, joko suoraan tai yläviistosta kuvattavan henkilön hiuksiin tai hartioihin. Takavalolla pyritään irrottamaan kuvattava henkilö kuvan taustasta, joka useimmiten on seinä. (Digivideo, kolmipistevalaisu [viitattu 15.5.2017].)

Haastattelutilanteesta riippumatta sen valaisun periaate pysyy kuitenkin muuttumattomana. Tavoitteena on, että valo olisi mahdollisimman lähellä autenttista vallitsevaa valoa. Valaisulla pyritään siis korjaamaan niitä valon epäkohtia, joita kameralla kuvattaessa syntyy. Täten syntyy uskottava ja luonnollinen kuva kuvatusta kohteesta ja tilasta. (Leponiemi 2010, 129.)

Haastattelussa kamera asetettiin haastatellun pään tasalle siten, että silmät olisivat suunnilleen kameran objektiivin kanssa samalla korkeudella. On myös yleistä, että haastateltavan tausta on epäterävä. Tämä keskittää huomion paremmin haastateltavaan. Tausta on kuitenkin otettava huomioon, ettei siellä ole mitään asiaan kuulumatonta. Taustan tulisi olla kuitenkin myös tasavärinen, mielenkiintoinen ja rauhallinen. (Leponiemi 2010, 162.)

Taustalle valitsin tilan harmaalla seinällä olleen vaaleanpunaisen taulun. Taustan värit toimivat haastateltavan henkilön vaatteiden ja mainoksen oikeassa alalaidassa olevan vesileiman värin kanssa hyvin yhteen.

Toimin itse haastattelijana ja valmistauduin haastatteluun tekemällä kysymykset ennakoon haastateltavan kanssa yhteistyössä. Haastattelijan on tärkeä perehtyä aiheeseen ennen haastattelua ja haastattelun aikana oltava tarkkana saamistaan vastauksista. Tämä sen vuoksi, että tarvittaessa haastattelija voi esittää lisä- tai jatkokysymyksiä aiheeseen liittyen tai esittää tarkentavia kysymyksiä, ellei saanut toivottua vastausta haastateltavalta. Myös esittämällä oma kiinnostuksesi asiaan esimerkiksi yksinkertaisilla nyökkäyksillä haastateltavalle kysymyksen aikana auttaa haastattelun kulkua. (Leponiemi 2010, 165.)

Kokonaisuudessa haastattelu onnistui hyvin. Haastateltavan kanssa etukäteen suunnitellut kysymykset loivat hyvän rungon mainosvideolle, jonka päälle oli hyvä rakentaa kuvattujen kuvien kanssa mainos, jossa kuvat tukevat puhetta. Ainoa pieni ongelma oli haastateltavan henkilön liiallinen liikehdintä ja ajoittainen vilkuilu suoraan kameraa kohti, todennäköisesti pienen jännityksen vuoksi. Se tuo katsojalle esille kameran mukanaolon, eikä se muutenkaan näytä hyvältä. (Leponiemi 2010, 164.) Tältä olisin voinut välttyä kenties hieman ohjeistamalla paremmin haastateltavaa sekä keventämällä tunnelmaa ennen haastattelun alkua enemmän.

Olin varannut jokaiselle kuvauspäivälle noin kuusi tuntia aikaa kuvata. Ensimmäisen päivän haastatteluun kului aikaa vain hieman alle kaksi tuntia. Tämä mahdollisti joidenkin kuvakäsikirjoituksen kuvien ennakkoon kuvaamisen ennen seuraavaa niiden varsinaista kuvauspäivää. Näiden kuvien kuvauksen jälkeen hyödynnettiin vielä siitä jäljelle jäänyt aika kuvaamalla ylimääräisiä kuvia, joita ei oltu ennakkoon suunniteltu. Nämä ylimääräiset kuvat mahdollistivat tietynlaisen pelivaran mainosvideon leikkaukseen sekä vähensivät seuraavan päivän kuvausten taakkaa huomattavasti. Kuvauspäivälle varattu aika on siis hyvä käyttää kokonaisuudessaan, mikäli siihen on mahdollisuus.

5.3 Taidehallin tilojen ja taideteosten kuvaukset

Toisena kuvauspäivänä kuvattiin kaikki kuvakäsikirjoituksen kuvat. Edellisen päivän tavoin oli kuvausaikaa varattu kuusi tuntia. Tälle päivälle oli varattu kaikki kalusto. Suuri osa kuvista koostui Black Flytiger DSLR Video Camera Dolly Rail Track Slider-kameraradalla tehdyistä erilaisista kameran ajoista, panoroinneista, tiltauksista ja niiden yhdistelmistä

Kameran ajoilla tarkoitetaan kameran liikettä, jossa kamera itsessään pysyy paikallaan kuvattavaan kohteeseen nähden, mutta kameraa liikutetaan kohdetta kohti tai kohteesta poispäin. Ajon liike voi tapahtua myös sivusuunnassa. (Räikkälä 2003.)

Kameran panoroinnilla paikallaan olevaa kameraa käännetään horisontaalisesti oman akselinsa ympäri. Liikkeen ollessa vertikaalista puhutaan kameran tiltauksesta. Yhdistettynä erilaisiin ajoihin voidaan panoroinnilla seurata jotain liikkuvaa tai

paikallaan olevaa kohdetta. (Elokuvantaju, panorointi [viitattu 14.5.2017]; Räikkälä 2003.)

5.3.1 Ylinopeuskuvaus

Tälle kameraradalle valitsemani kamera ei ollut mikään sattuma. Valitsin Blackmagic URSA Mini 4.6K EF:n muutamasta syystä: sen kuvanlaatu on loistava, se on pienikokoinen ja siinä on loistavat ominaisuudet. Ajatellen näiden aiemmin listamieni kuvien onnistumista yksi tärkeimmistä ominaisuuksista oli kuitenkin ylinopeuskuvaus, jota kuvauskamerassani ilmaistaan termillä ”off speed frame rate”.

Ylinopeuskuvauksessa kameran kuvausnopeus, eli sekunnissa tallennettujen kuvien määrä (frames per second eli fps) nostetaan tavanomaista korkeammalle. Tällä kamerassa olevalla ominaisuudella on mahdollista asettaa kuvausnopeus korkealle, mutta silti pitää kuvan toistonopeus muuttumattomana. Itse säädin kameran kuvaamaan 50 fps ja toistamaan 25 fps, jota voidaan ilmaista tavalla 50/25 fps. Tällainen off speed frame rate -kuva on toistettuna hidastettua, tasaista ja sulavaa. Näissä ajoissa, panoroinneissa ja tiltauksissa tästä on hyötyä, koska se eliminoi mahdollisia kuvauksen aikana syntyneitä tärähdyksiä saaden lopputuloksen näyttämään taseisemmalta ja ammattimaisemmalta. Tämä vähentää myös työtä jälkituotannon editointivaiheessa. Off speed frame rate vaatii kuitenkin kameran hidasta ja tasaista liikettä, muuten kuvatusta kuvasta tulee helposti epätarkkaa. Kameran suljinnopeus, eli *shutter speed*, on säädettävä oikein käytettäessä ylinopeuskuvausta kameran eri liikkeiden kanssa. Oikein asetettu shutter speed vähentää epätarkan kuvan riskiä. (Blackmagic Design, High Frame Rate Recording [viitattu 4.5.2017]; Eyefish, Off Speed [viitattu 4.5.2017]; Leponiemi 2010, 24; Saarela 2017.)

Valoja käytettiin hyvin vähän. Taidehallin tilojen ja taideteosten valaisu oli itsessään varsin hyvä. Lisäksi joissakin taideteoksissa myös niiden luomat varjot kuuluivat osaksi taideteosta, minkä vuoksi niitä oli vaikea valaista. Valoja käytettiin siis vain muutamien taideteosten kohdalla korostamaan niitä. Enemmänkin valaisua käytettiin poistamaan taustalla olevia varjoja ja tasaamaan taustan väriä. Taidehallin omat valot aiheuttivat kuvauksien aikana kuitenkin ongelmia, joista puhun myöhemmissä luvuissa tarkemmin.

Toisen päivän kuvaukset onnistuivat kokonaisuudessaan hyvin. Kaikki kuvakäsikirjoitukseen merkityt kuvat saatiin kuvattua halutusti. Muutamat kuvat osoittautuivat jälkituotannon aikana materiaalia läpi käydessä hieman epäonnistuneiksi, mutta editoinnin avulla niistä saatiin tehtyä halutun näköisiä. Kuuden tunnin kuvausaika osoittautui juuri ja juuri riittäväksi. Toisena päivänä minulla oli käytössä kuvausapulainen, joka nopeutti kuvauksia huomattavasti. Kuvauskaluston asettelu ja siirtely veivät todella paljon aikaa. Isommalla tuotantoryhmällä tämä kuusi tuntia olisi riittänyt helposti, kahdelle hengelle juuri ja juuri. Kuvausaikaa olisi voinut siis varata tälle päivälle hieman lisää turhan kiireen välttämiseksi.

5.4 Oheistoiminnan ja asiakkaiden kuvaus

Kolmantena kuvauspäivänä kuvattiin Taidehallin oheistoimintaa ja näyttelyissä käyviä ihmisiä. Oheistoimintana kuvattiin aamulla vauvoille suunnattua värikylyä ja myöhemmin päivällä kahden eri ala-astekouluryhmän käyntiä Taidehallilla sekä heidän jälkeen senioreille suunnattu ohjattu näyttelykierrros. Kaikkien kuvausryhmien kohdalla Taidehalli oli pyynnöstäni informoinut ja kysynyt luvat kuvata sinä päivänä heidän tiloissaan käyviä henkilöitä. Asiasta oli erikseen ilmoitus Taidehallin sisääntulossa. Mikäli joku ei halunnut tulla kuvatuksi, pyysin heitä informoimaan minulle erikseen, jotta osaisin rajata heidät pois kuvista. Senioriryhmälle oli Taidehallin henkilökunta tulostanut erilliset paperit, joissa kysytään heiltä erikseen kuvauslupa (Liite 3), jotka he täyttivät. Vain yksi henkilö ei antanut lupaa senioriryhmästä, hänet rajasin kuvista pois.

5.4.1 Päivän kuvauskaluston valinta

Kalusto oli kaikista päivistä kevein, ainoastaan itse kamera sen mukana tulevalla olkatuella varustettuna. Syy oli tähän selkeä; muista päivistä ja kuvista poiketen tämän päivän kuvia en ollut varsinaisesti suunnitellut ennakkoon. Kuvaisin siinä hetkessä, antaisin Taidehallin henkilökunnalle, oheistoimintaan osallistuville ja näyttelyissä käyville oman rauhansa ja pyrkisin olemaan mahdollisimman vähän tiellä ja häiritsemättä heitä kuvatessani. Kuvien kuvaaminen hetkessä olisi liian hidasta ja

vaikeaa jalustan tai radan kanssa, kun ympärillä muista päivistä poiketen paljon ihmisiä eikä aikaa sommitella kuvia ennen kuvaamista.

Kuvaukset onnistuivat muutamaa epäonnistunutta kuvaa lukuun ottamatta värikylvystä ja senioriryhmästä hyvin. Eniten vaikeuksia oli kuvata kouluryhmiä. Syynä tähän koululaisten erilaiset reaktiot kameraan. Osa koululaisista ei noteerannut kameraa mitenkään, kun taas toiset välttelivät kameraa hyvinkin paljon. Osa koululaisista puolestaan noteerasivat kameran, mutta välttelyn sijasta alkoivat pelleillä kameran edessä. Kumpikin välttely ja pelleily olivat täysin oletettuja reaktioita kameran läsnäollessa. Siitä huolimatta kaikelta siltä ei voinut välttyä, ja edellä kuvattu käytös valitettavasti pilasi joitain kuvia. Toisinaan tällaisen käytöksen näkyminen kuvissa olisi täysin hyväksyttävää, mutta ajatellen videon tulevaa tyyliä, sellaiset kuvat ei sille sopisi.

6 JÄLKITUOTANTO

6.1 Kuvatun materiaalin läpikäynti

Tässä videotuotannossa oli jälkituotannolle varattu selkeästi eniten aikaa, yksi kokonainen kuukausi. Pääasiallisena syynä tähän oli se, että toteuttaisin jälkituotannon yksin ja oletin siksi tarvitsevani enemmän aikaa, vaikka video itsessään tulisi olemaan vain muutaman minuutin mittainen. Toinen syy oli tilaajan kanssa tehty yhteistyö videon leikkausvaiheessa. Oman aikansa jälkituotannossa vei useat käynnit tilaajan luona, jolloin näytettiin videon sen hetkinen versio. Tämän jälkeen käytiin keskusteluita videosta, jonka pohjalta tein parannuksia videoon. Tämä prosessi toistui monesti ja vaati oman aikansa videon jälkituotannosta.

Kuvausten jälkeen siirsin kaiken materiaalin oppilaitoksessamme minulle luodulle erilliselle työtilalle. Varsinaisen jälkituotannon aloitin maaliskuun alussa kuvatun materiaalin läpikäynnillä. Materiaalin läpikäynnin tarkoituksena on valikoida kuva- ja äänioitoista parhaimmat, joista lähdetään rakentamaan lopullista videota (Pirilä & Kivi 2008, 30).

Vaikka suunnittelemani mainosvideo on verrattain lyhyt kestoltaan, ei se tarkoita, että kuvattua materiaalia olisi vähän. On hyvä ja yleinen käytäntö kuvata ja äänittää materiaalia huomattavasti enemmän kuin sitä päätyy lopulliseen tuotokseen. Tarpeeksi iso materiaalin määrä antaa leikkaajalle mahdollisuuden valita monista eri kuvista ja äänistä parhaat luoden pelivaraa leikkaukselle. Kuitenkin liian suuri materiaalin määrä voi olla myös ongelma sen läpikatsomisen keston pitkittyessä. (Pirilä & Kivi 2008, 31.)

6.2 Leikkaus

Kuvatun materiaalin varsinainen leikkaus alkaa loogisesti vasta jälkituotantovaiheessa, kun kaikki tarvittava materiaali on saatu koottua leikkaajalle. Kuvaaja voi kuitenkin jo tuotannon aiemmissa vaiheissa tehdä asioita, joilla edesauttaa leik-

kaustyötä. Yksi näistä asioista on kuvaajan kuvaaman materiaalin tarkoituksenmukaisuus verrattuna esituotantovaiheessa tehtyihin käsikirjoituksiin. Monipuolinen kuvien tarjonta, huolellisesti tehdyt kameranliikkeet, kuvattujen kuvien rytmitys, hyvä valaistus ja kuvien johdonmukainen jatkumo yhdistettynä moniin muihin kuvaustilanteissa tapahtuviin yksityiskohtaisiin asioihin antaa leikkaajalle turvaa sekä hyvät lähtökohdat työhönsä. Tällaista kuvauksellista työtä voidaan myös kutsua ns. ”leikaten kuvaamiseksi”. (Pirilä & Kivi 2008, 37.)

Kuvasin materiaalia tietoisesti todella paljon. Tämä tosin tuo mukanaan leikkauspöydälle toisen ilmiön, jota Pirilä & Kivi (2008, 38-39.) nimittävät ”elokuvanrakkaudeksi”. Tällä he tarkoittavat kuvatun materiaalin puolueetonta karsimista leikkauksessa. Monet otot kuvaustilanteessa ovat voineet vaatia suuren työmäärän ja saattavat olla niiden tekijälle hyvinkin mieluisia.

Koska tekemäni mainosvideo tulisi olemaan kestoltaan vain muutamia minuutteja, tapahtui itselleni leikkaustyössä juurikin tämä ilmiö. Monet omasta mielestäni hyvät kuvat jouduin karsimaan lopullisesta työstä pois. Mikäli mainosvideo olisi pitempikkestoinen, monia kuvia olisi voinut vielä mahdollistaa mukaan, mutta olin itse ehdottanut videon lopullisen pituuden olevan jotain puolen ja puolentoista minuutin väliltä. Videon ensimmäinen leikkausversio oli kestoltaan hieman yli neljä minuuttia, joten minun oli pakko karsia kuvamateriaalia pois, jotta pääsisin edes lähelle videon tavoitepituutta.

Pohjimmiltaan leikkaus on rytmien luomista käytettävissä olevasta materiaalista. Rytmien rakentuu eri videon osatekijöiden vaihtelusta. Tällaisia osatekijöitä on muun kuvien, äänen, toiminnan ja erilaisten jännitteiden vaihtelu. (Pirilä & Kivi 2008, 73-75.)

Alkuperäinen suunnitelma videon leikkauksen rytmistä oli pääosin hidas ja rauhallinen yhdistettynä muutamiin nopeampiin leikkauksiin. Leikkausta ei niinkään sovitettu yhteen musiikin kanssa, koska päätin lisätä musiikin vasta valmiin tai lähes valmiin leikkauksen päälle sitä mukaillemaan. Rytmien valinta johtui paljon kuvaamiseni kuvien luonteesta, jotka koostuivat suurilta osin hitaista kameran liikkeistä,

ajoista ja panoroinneista. Hitaus ja rauhallisuus toimivatkin videossa siksi hyvin. Koitin myös muutamia nopeita leikkauksia, mutta ne tuntuivat minusta sekä tilaajasta hieman irrallisilta, jonka vuoksi päätin luopua niistä.

Kuvaajan on otettava jo tuotantoa suunnitellessa ja toteuttaessa huomioon eri kuvakoot. Elokuviin tekijät ovat päättäneet ajan saatossa kahdeksan eri kuvakoon järjestelmästä. Nämä kuvakoot ovat laajimmasta tiiviimpään *yleiskuva (YK)*, *laaja kokokuva (LKK)*, *kokokuva (KK)*, *laaja puolikuva (LPK)*, *puolikuva (PK)*, *puolilähikuva (PLK)*, *lähikuva (LK)* ja *erikoislähikuva (ELK)*. Nämä kahdeksan eri kuvakokoa eroavat selkeästi toisistaan. Tämän avulla säästytään kuvien välisiltä kommunikatiokatkoksilta. (Leponiemi 2010,82.)

Leikkaustyöhön kuuluu olennaisena menettelytapana näiden eri kuvakokojen tunnistaminen. Ilman niiden tuntemusta on vaarana tapahtua *klaffivirhe*, joka saattaa tapahtua siirtyessä kuvasta toiseen ilman tarpeeksi suurta kuvakoon muutosta tai liian pienen kuvakoon muutoksen takia. Tällainen virheen katsoja usein kokee eräänlaisena ”nytkähdyksenä”. Klaffivirhe voi myös tapahtua, jos kahden kuvan välinen kuvakulman muutos on liian pieni. (Leponiemi 2010, 82-84.)

Leikkausvaiheessa olin ottanut nämä asiat huomioon ja pidin ne mielessä asetellessani kuvia järjestykseen. Aiemmin mainituilta nytkähdyksiltä vältyttiin. Muuttamalla kuvien vaihdossa voisi väittää tämän liian pienen kuvakoon vaihdoksen tapahtuneen, mutta näen sen hyväksyttävänä, koska kyseisten kuvien välillä kohde vaihtuu. Ristikuvasiirtymä myös auttaa asiaan yhdistettynä kameran paikallaan olosta kameran liikkeeseen kuvien välillä saaden kuvien vaihdon näyttämään luontevalta ja sulavalta.

Kuvien väliset siirtymät olivat täysin joko suoria leikkauksia kuvien välillä tai *dissolve*, eli ristikuvia. Koska videon kokonaisvaltainen tunnelma ja rytmi ovat hidas ja rauhallinen, se toimii siirtymänä parhaiten. Leikkausvaiheessa koitin muutamien kuvien välillä erilaisia hieman lennokkaampia siirtymiä, mutta ne tuntuivat liian irrallisilta sopiakseen lopputulokseen. Olin myös jo esituotantovaiheessa suunnitellut käyttäväni ristikuvia siirtyminä paljon suunnittelemani kameran liikkeiden takia. Videon alussa ja lopussa käytin myös *fade in:iä*, eli kuvan näkyville nostamista sekä *fade out:ia*, eli kuvan pois hälvettämistä. (Pirilä & Kivi 2008, 127.)

6.3 Värikorjaus

Kuvaustilanteessa kuvaaja säätää kameran värilämpötilan vastaamaan kuvattavan tilan vallitsevaa valon väriä. Värilämpötilaa ilmoitetaan kelvinasteikolla, eli lyhyesti K-kirjainta käyttämällä (esimerkiksi 3200K). Mitä paremmin kuvaaja on kuvaustilanteessa säätänyt värilämpötilan, sitä vähemmän leikkaaja joutuu värikorjauksella korjaamaan mahdollisia valon värin virheitä. (Leponiemi 2010, 50.)

Videon värikorjausta ajatellen Seinäjoen Taidehallin tilat olivat hieman haastavat. Tämä johtui siitä, että monien Taidehallin salien eri taideteosten yhtenä osana kuului niille enakkoon aseteltu ja suunniteltu valo ja sen luoma varjo, joka yleensä luotiin erillisillä valaisimilla. Kysyessäni näistä valoista minulle sanottiin, ettei niihin mielellä saisi koskea tai muuttaa.

Toinen vaikeuttava tekijä oli Taidehallin käyttämät valot tiloissa. Yleisesti isot valkoiset salit oli valaistu loisteputkivalaisimilla, jotka loivat hieman sinertävän valon tiloihin vaalean valonsa vuoksi, lamput olivat todennäköisesti värilämpötilaltaan lähellä 4000K:ta. Tämän lisäksi näillä vaalean sinisillä seinillä oli pienempiä taideteoksia, jotka oli erikseen valaistu pienemmillä todennäköisesti hehku- ja/tai halogeenilampuilla. Nämä lamput väritään olivat huomattavasti lämpimämpiä, kellertäviä ja oransseja, värilämpötilaltaan 2700K – 3000K. (Lampputieto, värilämpötila [viitattu 10.5.2017].)

Jälkituotannon värikorjausvaiheessa tämä aiheutti pientä päänvaivaa. Isot salien kuvat näyttivät värimaailmaltaan sinisiltä, jossa oli siellä täällä oransseja pieniä spotteja. Värikorjauksessa tämä muodostaa ongelman: kun toista väriä lähtee korjaamaan, toinen väri korostuu liikaa tai muuttuu täysin luonnottomaksi. Nämä pienet oranssit spotit olisi todennäköisesti saanut pois rajaamalla ne ja värikorjaamalla ne erikseen muuten sinertävästä vallitsevasta väristä.

Tein päätöksen olla tekemättä niin ja lähtemällä värikorjaamaan tuon vallitsevan sinertävän valon kautta. Tämä siksi, että tämä erillinen rajaaminen ja korjaaminen olisi vienyt todella paljon aikaa, eikä loppujen lopuksi ollut mielestäni tarpeellista. Kun tilojen seinien värit olin saanut korjattua, eivät oranssit spotit enää näyttäneet niin häiritseviltä. Lisäksi halusin esittää Taidehallin tilat mahdollisimman luonnollisessa tilassa.

Tällaiset pienet värien erot siis kuuluivat sen tiloihin. Näyttäessäni ja selittäessäni nämä tekemäni muutokset ja niiden takaiset syyt Taidehallin henkilökunnalle, he ymmärsivät ja olivat ratkaisuihini tyytyväisiä näyttäessäni videon vielä keskeneräisiä versioita tuotannon edetessä. Osa värikorjauksen ratkaisuista tuli myös siis tilaajan kautta heidän toiveiden ja mielipiteiden puolesta.

Värikorjauksen loppuvaiheessa minulla oli vaikeuksia nostaa kuvien värikylläisyyttä. Ohjaavalta opettajalta sain neuvoa tähän ongelmaan. Saarela (2017) kertoi minulle, että voisin yhdessä kuvan värikylläisyyden, eli *saturation*, kanssa nostaa myös kuvan *kontrastia*, eli kuvan valoisien ja varjoisien kohtien eroa. Kontrastia säädettäessä yhdessä saturation nostamisen kanssa saisin kuvaan lisää värikylläisyyttä. Myöhemmin sain myös kuulla Saarelalta, että olisin voinut vaikuttaa kuvan saturation jo kuvauksien aikana säätämällä kameran asetukset paremmin.

6.4 Muu videolla esiintyvä grafiikka

Kuvattujen kuvien ja haastattelun lisäksi halusin mainosvideolle taustalle musiikin, joka sopisi sen visuaaliseen tyyliin ja rytmiin. Esituotannon aikana minulle annettiin myös musiikin valinnan suhteen vapaat kädet, Taidehalli kuitenkin tekisi lopullisen päätöksen lopputulokseen päätyvästä musiikista.

Ensimmäisten palaverien aikana esituotantovaiheessa ehdotin heille, että etsisin videolle sopivan musiikin. Samalla mainitsin mahdollisista tekijänoikeusmaksuista musiikin käyttämisen suhteen.

Puhuessani musiikista tuotantoassistenttini kanssa, hän sanoi olevansa kiinnostunut tekemään videolle musiikin ilmaiseksi. Suostuin tähän, koska tiesin hänen olevan lahjakas musiikillisesti ja näin tuotannossa säästyttäisiin ylimääräisiltä tekijänoikeusmaksuilta.

Visio minulla kuitenkin musiikista oli: rauhallinen ja rento kuten videon yleisilme kokonaisuudessaan. Annoin musiikin tekijälle muutaman jo olemassa olevan musiikkikappaleen esimerkiksi antamaan osviittaa omasta musiikin visiosta.

Tuotantoassistenttini ja luokkatoverini Onni Venäläinen teki musiikin. Annoin hänelle lähes viimeisen leikkausversion videosta, jonka päälle hän alkoi säveltää musiikkia minun antamien ohjeiden avustamana. Muutamien eri versioiden ja parannusten jälkeen päädyttiin tulokseen, jonka minä kelpuutin ja tilaaja hyväksyi sen myös. Kappaleen nimeksi tuli *White Walls*.

Videon kaikki tekstit on tehty *Gill Sans* -fontilla. Valinnan teki Taidehalli, jonka logon ja muiden esitteiden fonttina se toimii. Valinta on mielestäni hyvä ja looginen sen sopiessa Taidehallin omaan tyyliin parhaiten.

Taidehallin työntekijät halusivat myös, että videon loppuun laitettaisiin lista kaikista videolla esiintyvistä taiteilijoista, tapahtumista ja näyttelyistä. Näyttelykoordinaattori Karimäki-Nuutisen mukaan tämä oli tarpeellista, koska jotkut taiteilijoiden taideteokset näkyvät hyvinkin selkeästi videolle ja niiden maininta siksi tärkeää. Videon loppuun laitoin myös heidän pyynnöstä Seinäjoen Taidehallin virallisen logon, joka on mustalla täysin valkoisella pohjalla. Lopuksi videolla näkyy vielä maininta tuotantoryhmästä sekä musiikista.

7 ONGELMATILANTEET TUOTANNON AIKANA

7.1 Tilaajan ja tekijän näkemyserot

Jo ensimmäisten palavereiden aikana esituotannossa olin sopinut, että tilaaja toimittaa minulle videon informatiivisen osuuden sisällön, jonka pohjalta voisin kirjoittaa käsikirjoituksen tarkemmin loppuun. Sain kuitenkin tämän tilaajalta vasta päivää ennen tämän osuuden kuvausta, eli aivan liian myöhään. Olin tilaajalta pyytänyt sitä jo monta kertaa aiemmin. Tämän lisäksi heiltä viimein saatu luonnos ei ollut mielestäni kovin hyvä eikä se sopisi omaan visiooni videosta.

Tästä syystä jouduin hieman improvisoimaan ja hakemaan haluamani tyylin haastattelun kautta. Selittäessäni omaa visiotani ja toivottua tyyliä tilaajalle, he onneksi ymmärsivät sen. Suunnittelimme nämä kysymykset yhdessä tilaajan kanssa lopuksi saman pöydän ääressä.

Tilaaja olisi voinut toimia nopeammin, jolloin oltaisiin välttytty turhalta murehtimiselta. Lisäksi tämän viivästyksen vuoksi käsikirjoitusta en kerennyt montaa versiota tekemään ennen kuvauksia. Tästä ei kuitenkaan ollut niin paljoa haittaa, koska tuotanto nojautui enemmän hyvissä ajoin jo aiemmin tehtyyn kuvakäsikirjoitukseen. Itse olisin voinut myös olla selkeämpi hakemani informaation suhteen, jolloin oltaisiin välttytty suurilta näkemyseroilta.

7.2 Lamppujen värinä ja sen eliminointi

Pyrin käyttämään kuvausten aikana Taidehallin sisätiloissa vallitsevaa valaistusta. Jotkin lamppujen valot aiheuttivat värinää kuvattavassa kohteessa, johtuen valon värähtelynopeuden, eli lamppujen hertsien, ja kameraani asettaman suljinnopeuden, eli shutter speedin, eroista. Pystyin tämän ongelman eliminoimaan kuitenkin kamerani ominaisuuksilla, jotka mahdollistivat tämän shutter speedin muuttamisen. Säätämälle sen oikein saadaan lamppujen värähtelynopeus synkronoitua kameran shutter speedin kanssa, jolloin värinä katoaa (Leponiemi 2010, 25).

Ongelma oli onneksi pieni hyvien kameraominaisuuksien ansioista. Aikaa kuitenkin oikean suljinnopeuden löytäminen kulutti tuotannossa. Väriinän olisin voinut eliminoida lisävaloilla, joita en kuitenkaan voinut käyttää joka kuvassa kuvattavien taide-teosten luonteen vuoksi. Olisin voinut myös varautua tähän ongelmaan paremmin esituotannossa. Kuvasin ennakkokuvat eri kameralla kuin varsinaiset kuvaukset, minkä vuoksi tämä lamppujen väriinä jäi näkemättä.

7.3 Nuorten lasten reagointi kameraan

Kolmantena kuvauspäivänä osa kuvaamastani nuorista ala-asteikäiset lapsista käyttäytyi kameran edessä pelleillen ja oudosti elehtien. Muutamat hyvät kuvat menivät tämän takia pilalle, koska en halunnut sellaisia kuvia sisällyttää työhön, eivätkä ne olisi sopineet videon yleisilmeeseen muutenkaan. Tämä oli osaltaan täysin odotettu reaktio kuvattavalta ryhmältä, jota koitin ennaltaehkäistä pyytämällä Taidehallia ilmoittamaan asiasta ennakkoon, minkä he tekivätkin. Tämä varmasti vähensi pelleilyä, mutta ei poistanut sitä kokonaisuudessaan.

7.4 Pieni tuotantoryhmä

Koska tein koko tuotannon käytännössä yksin, aiheutti se eri tuotannon vaiheissa turhaa kiirettä. Suuri apu oli kuvauksien ajaksi saamani assistentti, joka nopeutti kuvauksia huomattavasti. Yhden henkilön tuotantoryhmää ajatellen käyttämäni kuvauskalusto oli kuitenkin melko iso. Yhdelle henkilölle koko tuotantoprosessi on raskas.

Esituotannon aikana tästä syystä suunnittelinkin tuotannon aikataulun niin, että minulla olisi mahdollisimman paljon aikaa hoitaa kuvaukset kunakin päivänä. Ainoastaan toisena kuvauspäivänä varaamani kuusi tuntia meinasi ylittyä. Isomman tuotantoryhmän kanssa ei tällaista ongelmaa olisi syntynyt ja vähemmälläkin ajalla oltaisiin selvitty kuvauspäivää kohden.

8 POHDINTA JA YHTEENVETO

Opiskeluvuosien aikana olin tehnyt ennen tätä tuotantoa muutamia mainosvideota. Näissä tuotannoissa en välttämättä ollut kuitenkaan itse suunnittelemassa tuotantoa alusta lähtien ja monesti tuotantoryhmätkin olivat huomattavasti suurempia.

Tämä mainostuotanto poikkesi aiemmista tuotannoista suuresti. Koska olin käytännössä koko tuotannon ainut tekijä, kaikki työ ja vastuu olivat minun harteillani. Muutos aikaisempaan oli siis huomattava. Suurimmaksi osaksi tämä herätti minussa innostusta, mutta tuotannon edetessä välillä jouduin kysymään itseltäni, onko minusta tekemään tämä kaikki yksin.

Tässä yksin tehtävässä tuotannossa erityisesti mielestäni korostui kaksi asiaa, huolella tehty esituotanto ja tuotannon aikataulutusta suhteutettuna tuotantoryhmän kokoon. Tuotanto tehtiin pitkällä aikavälillä, jotta minulla olisi aikaa tehdä kaikki työvaiheet huolella. Kuvauksissa suurin osa ajasta oli varattu nimenomaan kuvauskaluston siirtelyyn paikasta toiseen minun ja assistenttini voimin. Hyvästä ajallisesti varaudutusta pelivarasta huolimatta välillä oli vaikeuksia pysyä aikataulussa.

Kuvaaja voi omalla ammattitaidollaan ja ennakoivalla toiminnalla vaikuttamaan suuresti tuotannon kulkuun niin kuvauksissa kuin myös jälkituotannossa. Kuvaajan huolella esituotannossa tekemät valmistelut takaavat kuvausten onnistumisen. Kuvausten aikana kuvaaja voi omalla osaamisella, huolellisuudella ja pienillä teoilla säästää jälkituotannon aikana paljon aikaa ja vaivaa.

Esituotannon valmisteluissa onnistuin mielestäni hyvin, mutta parannettavaakin jäi. Ennakkokuvauksia varten olisin voinut varata enemmän aikaa ja tehdä ne samalla kameralla mitä varsinaiset kuvaukset, jotta olisin osannut ennakoida lamppujen aiheuttamat ongelmat kuvausten aikana. Kuvauksia varten olisin voinut sopia yhden lisäpäivän, tai sopia enemmän tunteja kuvauspäivää kohden.

Suurimmat henkilökohtaiset parannuksen kohteet mielestäni löytyvät kuitenkin jälkituotannosta. Materiaalin läpikäyminen, kuvien sommittelu ja leikkaus ovat melko hyvin hallinnassa, mutta erilaisten efektien käytössä ja varsinkin värikorjauksessa minulla olisi paljon vielä opeteltavaa. Tilaaja ja minä olemme kumpikin tyytyväisiä

lopputulokseen, mutta videota olisi voinut työstää vielä huomattavasti grafiikan, efektien ja värikorjailun puolesta. Ainut pieni pelastus tässä oli esituotannon aikana varaamani iso aika jälkituotannolle. Mikäli olisin varannut jälkituotantoa varten puoletkaan sen ajasta, olisi lopputulos kärsinyt oman osaamattomuuteni takia huomattavasti.

Oma ammattitaitoni kuvaajana kasvoi projektin aikana. Opin uuden kuvauskaluston käyttöä ja tekniikkaa paljon. Haastoin itseni kuvaajana tekemään asioita, joita en ollut aikaisemmin tehnyt. Projektin aikana ja varsinkin jälkeenkäin on helppo huomata, kuinka paljon kuvaaja voi omalla toiminnallaan vaikuttaa kuvausten kulkuun ja sitä kautta myös muihin tuotantoprosessin vaiheisiin.

Mainoselokuvat ehkä yleisesti mielletään paljon pienemmiksi tuotannoiksi kuin esimerkiksi elokuvatuotannot. Mainosvideotuotanto on kuitenkin prosessina samanlainen siinä missä ehkä tavanomaisempi lyhytelokuvatuotannon prosessi. Se sisältää samat työvaiheet, valmistelut, toteutukset ja jälkityön. Ominaispiirteiltään mainoselokuva eroaa ehkä hieman enemmän elokuvasta varsinkin kestoensa puolesta, mutta hyödyntää silti samoja lainalaisuuksia ja toiminnan periaatteita kuin esimerkiksi elokuvallinen tarinankerronta. Sama pätee käytettyyn kalustoon. Se on ammattitasoista ja mainoselokuvasta riippuen hyvinkin suurella työryhmällä toteutettu. Lopputuloksen minuuttimäärällinen pituus ei tarkoita, että se tehtäisiin epäammattimaisesti. Onnistunut mainosvideo on lyhyt, ytimekäs, informatiivinen ja mieleenpainuva kokonaisuus.

LÄHTEET

Blackmagic Design. Ei päiväystä. High Frame Rate Recording. [Verkkosivu]. [Viitattu 4.5.2017] Saatavana: <https://www.blackmagicdesign.com/products/blackmagicursaminipro>

Digivideo. Ei päiväystä. Kolmipistevalaisu. [Verkkosivu]. [Viitattu 15.5.2017] Saatavana: <http://www.digivideo.fi/wiki/index.php/Kolmipistevalaisu>

Elokuvaopas. Ei päiväystä. Esituotanto. [Verkkosivu]. [Viitattu 19.4.2017]. Saatavana: <http://www.elokuvaopas.com/sanasto/esituotanto/>

Elokuvaopas. Ei päiväystä. Jälkituotanto. [Verkkosivu]. [Viitattu 26.4.2017]. Saatavana: <http://www.elokuvaopas.com/sanasto/j%E4lkituotanto/>

Elokuvantaju. Ei päiväystä. Kuvaukset. [Verkkosivu]. [Viitattu 19.4.2017]. Saatavana: <http://elokuvantaju.uiah.fi/oppimateriaali/tuotanto/kuvaukset.jsp>

Elokuvantaju. Ei päiväystä. Panorointi. [Verkkosivu]. [Viitattu 14.5.2017]. Saatavana: <http://elokuvantaju.uiah.fi/oppimateriaali/kuva/panorointi.jsp>

Eyefish. Ei päiväystä. Off Speed. [Verkkosivu]. [Viitattu 4.5.2017]. Saatavana: <http://eyefish.tv/dictionary/speed>

Hirvonen, E. 2003. Käsikirjoittaminen. Juva: WS Bookwell Oy.

Hyytiä, R. 2004. Ennen kuin kamera käy, ideasta kuvauksiin/tekijät kertovat. Hollola: Salpausselän kirjapaino Oy.

Jyväskylän yliopisto 2015. Fenomenologinen tutkimus. [Verkkoartikkeli]. [Viitattu 28.4.2017]. Saatavana: <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/fenomenologinen-tutkimus>

KAVI Kansallinen audiovisuaalinen instituutti. Ei päiväystä. Mainoselokuva. [Verkkoartikkeli]. [Viitattu 12.4.2017]. Saatavana: <http://elokuvapolku.kavi.fi/fi/elokuva-polku/elokuvakerronta/mainoselokuva>

KAVI Kansallinen audiovisuaalinen instituutti. Ei päivystä. Mainokset valkokankaalla. [Verkkoartikkeli]. [Viitattu 12.4.2017 & 15.5.2017]. Saatavana: <http://eloku-vapolku.kavi.fi/fi/elokuvapolku/elokuvakerronta/mainoselokuva>

Lampputieto. Ei päivystä. Väriämpötila – Kelvin-arvo. [Verkojulkaisu]. [Viitattu 10.5.2017]. Saatavana: <https://lampputieto.fi/lampun-valinta/lamppujen-ominaisuuksia/kelvin-varilampotila/>

Leino, T. 2003. Sanoista eläviä kuvia: käsikirjoittajan opas. Helsinki: Otava.

Leponiemi, K. 2010. Videokuvaus: taito ja tekniikka. 1. painos. Jyväskylä: WSOYpro Oy

Myllyniemi, J; Ojala J. 2012. Draama, demonstraatio vai hybridi: Mainoselokuvan monet kasvot. SeAMK Kulttuuri. Kulttuurituotannon koulutusohjelma. Opinnäytetyö. <http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-201205117767>

Pirilä, K; Kivi, E. 2008. Elävä kuva – elävä ääni: Toinen osa, Leikkaus. Helsinki: Like.

Saarela, J. 2017. Opinnäytetyön ohjaava opettaja. Seinäjoen ammattikorkeakoulu Liiketoiminta ja kulttuuri. Haastattelu.

Räikkälä, Y. 2003. Videokuvauksessa muistettavaa. [Verkkoartikkeli]. [Viitattu 14.5.2017]. Saatavana: http://www.sekk.fi/videokuvauksessa_muistettavaa.htm

LIITTEET

Liite 1. Käsikirjoitus

Liite 2. Ote kuvakäsikirjoituksesta

Liite 3. Kuvauslupa

Liite 1. Käsikirjoitus

Taidehallin mainosvideo

Käsikirjoitus

Matti Alho

Kevät 2017

INT. Taidehalli

Päivä

FADE IN Kuva Taidehallin isoimmassa salissa olevasta isoimmasta taulusta. Värikäs taideteos avautuu muutamalla nopealla leikkauksella koko ajan kuvaa avaten isommaksi. Lopulta kokokuvaksi. Siirtyminen tilan toisella puolella olevalle pienelle puuveistokselle seinässä, jonka ympäri kamera-ajo ja panorointi. Näyttelykoordinaattori **SANNA** alkaa kertoa Taidehallista vastaten kysymykseen ”Millainen on Seinäjoen Taidehallin näyttelyohjelma”.

Sanna (V.O.)

Sannan vastaus aiemmin esitettyyn kysymykseen

Kuva jatkuu vielä hetken ajan ilman Sannaa kuvassa, mutta muutaman nopean kuvan jälkeen siirtyy kuvaan Sannasta.

Sanna

Jatkaa vastaustaan kysymykseen

Kuva siirtyy pienempien salien taideteoksiin. Useita kuvia nopeilla leikkauksilla. Tauko Sannan puheesta, väliin lisää kuvia esillä olevasta taiteesta. Sanna aloittaa vastauksen seuraavaan kysymykseen ”Millaista yhteistyötä Seinäjoen Taidehalli tekee”.

Sanna (V.O.)

Sanna vastaus esitettyyn kysymykseen

Vastauksen jatkuessa lisää kuvia, jonka jälkeen leikkaus takaisin Sannaan.

Sanna

Jatkaa vastaustaan kysymykseen

Vastauksen aikana leikkaus jälleen taideteoksiin. Muutaman kuvan jälkeen siirtyminen esillä olevaan Tapio Wirkkalan näyttelyyn toiseen saliin. Sanna aloittaa vastauksen uuteen kysymykseen ”Miksi Seinäjoen Taidehalli järjestää oheistoimintaa”.

Sanna (V.O.)

Sannan vastaus aiemmin esitettyyn kysymykseen

Vastauksen alun aikana vielä muutamia kuvia Wirkkalan näyttelystä, mutta pian siirtyminen järjestetyn oheistoiminnan kuviin joiden aikana vastaus jatkuu.

Sanna

Jatkaa vastaustaan kysymykseen

Muutamien oheistoiminta kuvien jälkeen kuvat palaavat isompien salien taideteoksiin ja veistoksiin. Näiden kuvien aikana Sanna aloittaa vastauksen viimeiseen kysymykseen ”Millaiset ovat Seinäjoen Taidehallin tulevaisuuden näkymät”.

Sanna (V.O.)

Sannan vastaus aiemmin esitettyyn kysymykseen

Lisää kuvia saleista. Lisäksi kuvia Taidelainaamosta. Sannan sanoessa loppusanoja, erillinen kuva Sannasta isojen taideteoksien keskellä.

1. EXT. Taidehalli

Päivä

Kuva siirtyy ulos. Muutamia kuvia Taidehallin ulkomaalauksista ja Taidehallin kyltistä. Lopuksi kamera ajo lennokilla maan tasalta korkealle rakennuksen ylle, jossa on iso ulkoveistos valaistuna iltahämärässä. Kuvaan tiedot esillä olleiden taideteosten tekijöistä. Seinäjoen Taidehallin logo. FADE TO BLACK.

Liite 2. Ote kuvakäsikirjoituksesta

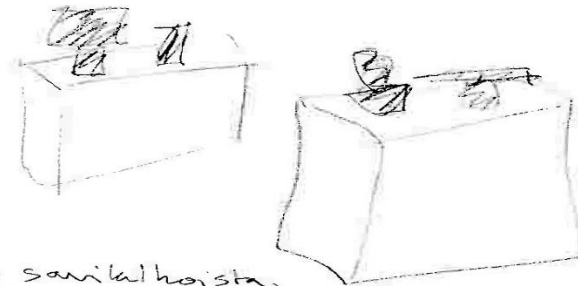
13.

Kolmen värikkaan taulun yhteiskuva
(Mahdollinen kuvan arvos)

X

14

Lähikuvaa sarikalhoista.
Focusrahti.

X

13

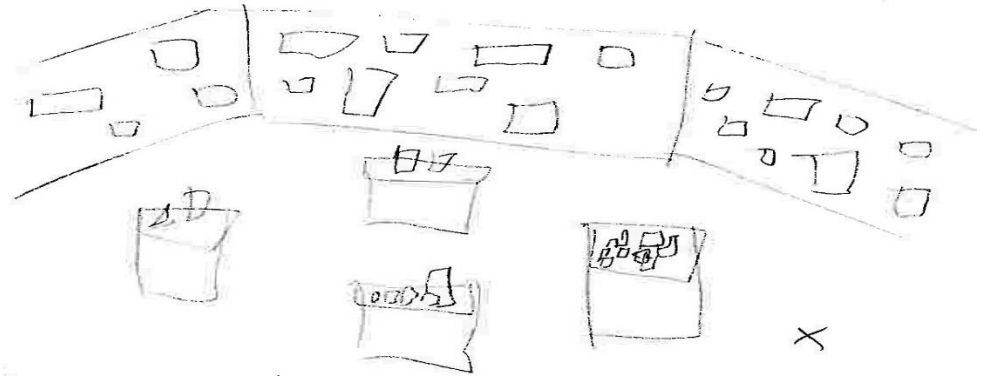

Iso kuva pienelle aputta taulusta jossa
mies.

X

16.

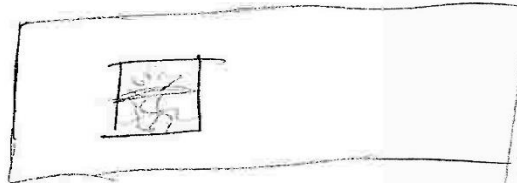
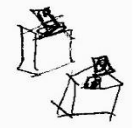
Tilasta mahdollisimman iso kuva.
Muutama erikseen tarkempi kuva myyjäisistä
asioista ja muutama erikseen lähikuva taulusta.

X

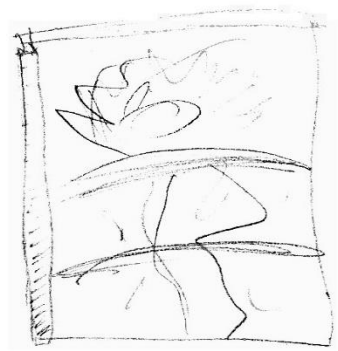
5.

S
A
L
I
3

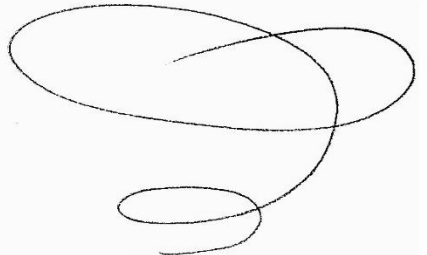
Apolla "Sali 3"stä sarjasta. hien/tarkkuu.
Fokusvaihto myös mahdollinen. X

6.

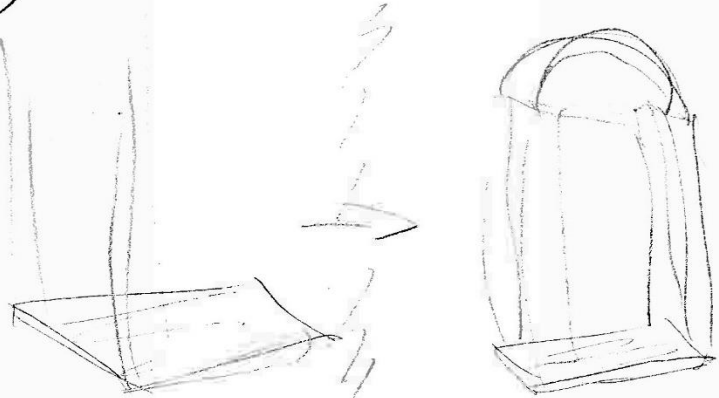
Kuvam 5) tarkusta kokokuva lähem-
piä. Fade siirtymä ja blurista terävään. X

7.

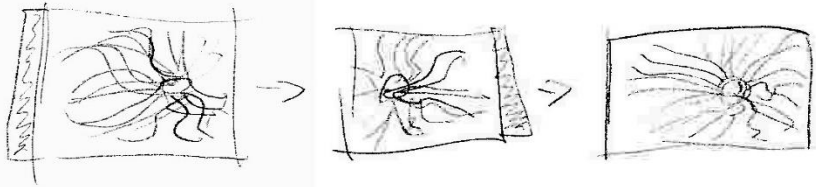
Pienemmästä kuvakokurasta ayo ja pan.
(vas -> oike / oike -> vas) X

8.

Lähikava alkuun ylös -> Crossfaden kautta kuva
auki. Taustalle keuhalle
joka toinen teos. X

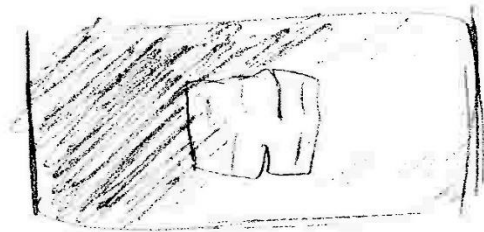
9

Kuva 3D-taulusta vas, oik selän suoran edestä. Edestä otettuun kuvaan ajo lähemmäs.

X

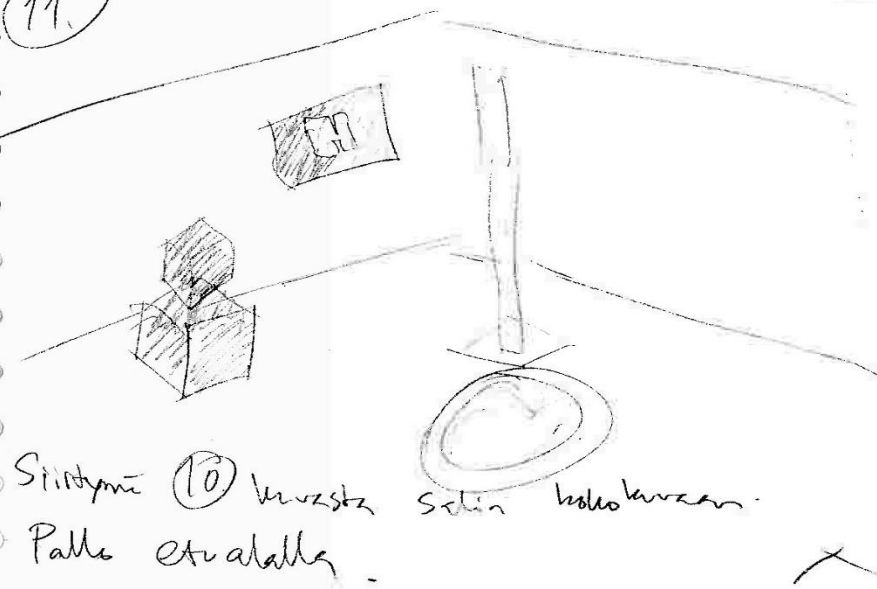
10

Kolokuvaa taulusta. Fade in.

X

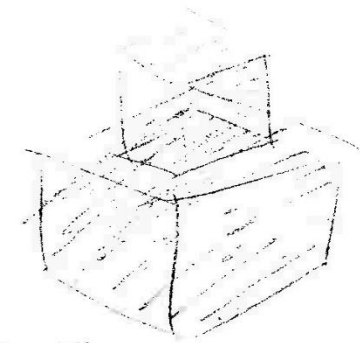
11

Siirtymä 10 kuvasta selän kolokuvaan. Palle etualalla.

X

12 ?

Ajo tuulilasin ohi.

Liite 3. Kuvauslupa

VIDEOKUVAUSLUPA JA JULKAISULUPA

Seinäjoen taidehalli (Seinäjoen kaupungin kulttuuripalvelut) täydentää kuvavarastoaan. Videokuvia käytetään Taidehallin toiminnan sisällön esittelyssä sekä mainonnassa.

Annan luvan käyttää minusta otettua videokuvaa yllä mainituissa tarkoituksissa. Annan luvan käyttää alaikäisestä lapsestani otettua videokuvaa yllä mainitussa tarkoituksessa.

Aika ja paikka

Allekirjoitukset¹

Nimenselvennös

Seinäjoen taidehalli kiittää luvasta käyttää kuvianne toimintansa esittelyssä ja mainonnassa.

¹ Sekä vanhemmalta että lapselta, kun lupa koskee alle 18-vuotiaita.